

OBČANÉ ZA SVÁ PRÁVA V PRAZE

Občanské sdružení
Rooseveltova 5, 160 00 Praha 6

P E T I C E

podle zákona č. 85/1990 Sb. o právu petičním

- 1/ ZASTUPITELSTVU HLAVNÍHO MĚSTA PRAHY
- 2/ MINISTERSTVU PRO MÍSTNÍ ROZVOJ
- 3/ POSLANECKÉ SNĚMOVNĚ PARLAMENTU ČESKÉ REPUBLIKY
Petiční výbor
- 4/ SENÁTU PARLAMENTU ČESKÉ REPUBLIKY
Výbor pro vzdělávání, vědu, kulturu, lidská práva a petice

V ě c :

- A) „Spravedlivá privatizace obecních bytů za stejných podmínek pro všechny občany hl. m. Prahy“
- B) „Dostupné nájemní bydlení pro všechny skupiny obyvatel bez diskriminace věkem, zdravotním stavem, rodinným stavem a skutečností, zda nájemník bydlí v domě obecním nebo u soukromého vlastníka“
- C) „Zajištění slušného bydlení pro sociálně slabé občany v hl. m. Praze“

Obecně závaznou vyhláškou č. 55/2000 Sb. hl. m. Prahy, kterou se vydal Statut hl. m. Prahy, na které se usneslo Zastupitelstvo hl.m. Prahy dne 21. 12. 2000 podle § 17 odst. 3 zákona č. 131/2000 Sb. o hlavním městě Praze, bylo potvrzeno svěřeni majetku městským částem. Nám se jedná o bytový fond, který městské části v rámci majetku hlavního města Prahy spravují.

Hlavní město Praha a městské části podle zákona o hlavním městě Praze, § 2, odst. (2) mají pečovat o potřeby svých občanů. Podle tohoto zákona § 16, odst. (3) má hlavní město Praha pečovat o vytváření podmínek pro rozvoj sociální péče a pro uspokojování potřeb svých občanů. Jde především o USPOKOJOVÁNÍ POTŘEBY BYDLENÍ.

V současné době se však praktická realizace tohoto zákona Zastupitelstvu hl. m. Prahy zcela vymkla z rukou. Pod záminkou, že Městské části jsou blíže k občanům nastala naprostá anarchie jak v nájemním bydlení v obecních domech, tak i při privatizaci bytového fondu. Některé městské části nabízejí privatizační ceny direktivně určené, většinou se pohybující okolo cen administrativních, některé přímo ceny administrativní a některé dokonce ceny tržní. MČ Praha 3 dokonce nabízí zároveň vybraným cenu administrativní a druhým cenu tržní. Městské části odmítají svým občanům sdělit harmonogram privatizace jednotlivých domů či bytů. Vzhledem k nesmírnému nárůstu nájemného požadují obyvatelé obecních bytů jejich privatizaci. Tu na jedné straně např. Městská část Prahy 2 zcela odmítá. Na druhé straně zase např. Městská část Praha 3 nutí svoje obyvatele privatizovat nájemní byty za cenu cca 2 miliony Kč, splatných do šesti měsíců přesto, že domy obdržela bezúplatným převodem.

Pokud se týká bytů, jejichž regulované nájemné již nyní přesahuje finanční možnosti většiny jejich nájemníků, tak např. Městská část Praha 6 trvá na maximální ceně nájmu, přičemž stav jejich obecních domů je katastrofální, dlouhodobě neudržované jsou jak domy, tak veškeré obecní byty. Naproti tomu zase Městská část Praha 5 dává regulované nájemné v obecních bytech na 50% maximální hodnoty. Tím se cítí poškozeni nájemníci, kteří bydlí u soukromých majitelů domů. Nájemníci, kteří se od soukromých majitelů domů chtějí odstěhovat do menších bytů, tak nemohou, protože tyto menší byty prostě buď nejsou k dispozici, anebo záměrně těmto nájemníkům k dispozici dávány nejsou.

Zastupitelstvo hlavního města Prahy, které za své čtyřleté funkční období utratí neuvěřitelnou částku 200 miliard Kč (včetně 30 miliard Kč dluhů do roku 2034), tak tvrdí, že nemá finanční prostředky na výstavbu sociálních bytů. Pro lepší představu částka 200 miliard Kč vypadá takto:

200 000 000 000 Kč

O tom, že se bude prudce zdražovat nájemné v hlavním městě Praze se ví již od roku 2006. Zastupitelstvo hl. m. Prahy pro napravení této kritické situace, kterou obyvatelé hlavního města Prahy nezavinili, neučinilo vůbec žádná opatření a dělá „mrtvého brouka“.

Obyvatelé Prahy ale odnášejí její důsledky v té nejhorší možné formě – bez perspektivy, bez jasně definovaného partnera pro jednání, za zcela netransparentních podmínek, přičemž ve svých důsledcích na občany nejen sociálně slabé jako jsou důchodci, rodiny s dětmi, tělesně

postížení a samoživitelé, ale dnes již i příslušníci střední sociální třídy, kdy občané získávají pocit, že se snad jedná o genocidu národa a nikoli „o rozvoj obce a péči o její obyvatele“, jak ironické je v tomto případě znění zákona o hlavním městě Praze.

V této souvislosti je velice podivná úloha Ministerstva pro místní rozvoj ČR, které jako svojí povinnost uvádí, že **„STÁT MUSÍ ČINIT PODPŮRNÉ KROKY ZACÍLENÉ NA TY SKUPINY, KTERÉ SE SAMY O SVÉ BYDLENÍ POSTARAT NEMOHOU“**.

Touto naší PETICÍ se proto obracíme na výše uvedené instituce, aby jednoznačně **z a j i s t i l y** :

- **TRANSPARENTNOST PRIVATIZACE BYTOVÉHO FONDU**, tj. harmonogram privatizovaných domů, za stejný byt stejnou cenu na celém území Prahy.
- **SLUŠNÉ BYDLENÍ PRO SOCIÁLNĚ SLABÉ SPOLUOBČANY**, ať již v obecních bytech nebo v bytech soukromých majitelů.

Dovolujeme si požádat oslovené instituce o písemnou odpověď. Zastupitelstvo hl. m. Prahy v souladu se zákonem o právu petičním žádáme, aby tato naše PETICE byla zařazena jako řádný bod programu na nejbližším zasedání Zastupitelstva.

Na demonstraci „Za spravedlivou privatizaci obecních bytů za stejných podmínek pro všechny občany“, „Dostupné nájemní bydlení pro všechny skupiny obyvatel bez diskriminace věkem, zdravotním stavem, rodinným stavem a skutečností, zda nájemník bydlí v domě obecním nebo u soukromého vlastníka“ a „Za zajištění slušného bydlení pro sociálně slabé spoluobčany“, konané dne 26. března 2009 na Mariánském náměstí v Praze 1, hlasitě přečteno a přijato aklamací.

V Praze dne 26. března 2009

Ing. Karel Berka
předseda



Handwritten signature of Karel Berka in blue ink.

Podle zákona č. 85/1990 Sb. se petičním výborem rozumí svolavatel shromáždění. V tomto případě je to občanské sdružení Občané za svá práva v Praze, předseda Ing. Karel Berka